

get, så tager vi også det, så hver en sten bliver vendt.

Men det er ikke nok, for det eneste, der er nok for mindretallet, er, at flertallet ændrer politisk holdning og pludselig ikke vil stå ved den beslutning, som vi altså har truffet hos os, nemlig at vi vil støtte oprettelsen af miljøinstituttet. Men den får mindretallet bare ikke. Alle sten bliver vendt, men vi holder fast i vores politiske overbevisning om, at det er en god idé at sætte fokus på, hvordan vi får mere miljø for pengene. Det er det, vi ønsker skal på den politiske dagsorden i miljøets tjeneste i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er da sådan set lidt ked af det på Finansudvalgets vegne, hvis Finansudvalgets formand ikke kan se, hvad der kendetegner behandlingen i Finansudvalget. Så får Finansudvalget da på lidt længere sigt et problem.

Derfor vil jeg gerne bede hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Eyvind Vesselbo om at bekræfte, at det betyder, at det supplerende betækningsbidrag, jeg står med i hånden, og som en bred kreds af partier står bag, aldrig nogensinde kommer i offentlighedens søgelys, fordi der er lukket for yderligere betækningsafgivelse i Miljøudvalget. Det har vi jo lige stemt om uden nogen argumenter. Det kan ikke vedlægges sagen i Finansudvalget, for der laver man ikke offentlige betænkninger.

Så alle de ekstra argumenter, vi har fået ind gennem høringen, det ekstra betækningsbidrag, vi har lavet derudfra, kommer der sådan set ikke noget godt ud af, for flertallet har besluttet, at man ikke vil lytte til yderligere argumenter. Det vil jeg godt bede Miljøudvalgets formand, hr. Eyvind Vesselbo, om at forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu var Finansudvalgets formand ude på så tynd is, at han blev nødt til at ændre det spørgsmål, jeg havde stillet til ham, for at kunne give et svar.

Jeg har ikke påstået, at der skulle være nogen som helst fortrolige bilag i Finansudvalget. Nej, spørgsmålet drejede sig om, at Finansudvalget ikke afgiver nogen beretning. Den kan ikke optrykkes og videreudgives i den form, som betænkninger har, og som er bidragende til forståelsen af, hvad det er, der er vedtaget. Der kan

ikke gives et tillægsbetækningsbidrag fra mindretallet, og man kan heller ikke optrykke de særdeles relevante hørings svar, som er indhentet i sagen.

Finansudvalget er kun *formelt* et forum, hvor sagen behandles. Den *reelle* behandling foregår selvfølgelig, sådan som alt er tilrettelagt i Folketinget, som også de her mere formalistiske eksempler viser det, i fagudvalgene, der er indrettet til at sagsbehandle, mens Finansudvalget er lavet til at ekspedere.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Finder hr. Kristian Thulesen Dahl, at det er på sin plads, eller at det er en rimelig brug af Finansudvalgets tid, at vi skal overtage en sagsbehandling, som ikke er tilendbragt i Miljøudvalget; at vi skal bruge tid på det uden at have den nødvendige baggrundsviden for det, i og med at vi ikke arbejder med miljøspørgsmålene til hverdag; at det er os, der skal viderestille spørgsmål, tage samråd og debatter for at få frem, hvad grundlaget er for dette miljøvurderingsinstitut?

Ville det ikke være mere passende, at man brugte Miljøudvalget til det, eller hvad der er helt sædvanligt, at regeringen fremsætter et lovforslag, der sendes til høring, kommer til første behandling, udvalgsbehandling med betækningsafgivelse osv., osv.?

Det har intet at gøre med, at der er et flertal eller et mindretal. Det kendes på forhånd. Men det er et spørgsmål om, at man får den saglige behandling, der er nødvendig. Det kan Finansudvalget aldrig overtage, og det har aldrig været tiltænkt, at Finansudvalget skulle agere mini-parlament.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Thulesen Dahl siger nu, at han er villig til som helt ny praksis at lave samråd i Finansudvalget.

Jeg vil bare sige, at jeg ikke synes, at hr. Thulesen Dahls løfter under behandlingen af denne sag er særlig meget bevendt. Sidste gang vi diskuterede det i Folketingssalen, gav hr. Thulesen Dahl tilsagn om, at man kunne stille alle de spørgsmål, man ville, og få svar på dem, herunder, og det blev eksplicit nævnt, at få hørt de institutioner og organisationer, som kunne have meninger om denne sag, sådan at der kom en reel høringsmulighed.